

Arrest

nr. 346 233 van 6 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CAMERLYNCK
Cartonstraat 14
8900 IEPER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 7 april 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 23 mei 2024 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 24 mei 2024.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 14 juni 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoeker gehoord op 5 juni 2025.

1.3. Op 17 december 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de subclan Badi Cadde van de Hawiye-clan te behoren. U verklaart geboren te zijn op 10 oktober 1998 in Booco, gelegen in het district Bulo Burto in de regio Hiraan, deel van de deelstaat Hirshabelle. U heeft zowel Koranonderwijs als privéonderwijs genoten. Net als uw vader was u werkzaam als privéleerkracht en geitenhoeder in uw woonplaats Booco. U bent gehuwd met F.(...) A.(...) H.(...) en heeft twee zonen. Tot aan uw vertrek woonde u samen met uw ouders, echtgenote, kinderen, broer en zus te Booco

Uw problemen startten op 12 mei 2024, wanneer u telefonisch gecontacteerd werd door O.(...) A.(...) A.(...), projectcoördinator van de ngo 'H.(...) R.(...) E.(...) C.(...)' Hij vroeg u of u bereid was om verschillende hulpgoederen van de ngo te verspreiden in Booco. U stemde telefonisch in met dit verzoek. Nadien werd u via de echtgenoot van de projectcoördinator een formele brief toegestuurd per auto. De hulpgoederen, bestemd voor ongeveer 150 gezinnen, bestonden uit wasmiddelen, maandverbanden en tampons. U verklaart deze goederen op 13 mei 2024, met hulp van een lokale imam en een vijftal leerlingen, te hebben verdeeld onder de lokale bevolking vanuit de moskee al Huda.

De volgende dag werd u eenmaal gecontacteerd en bedreigd door Al-Shabaab. Na deze bedreiging overlegde u met uw vader, die u aanraadt te vluchten naar uw paternale oom S.(...) in Mogadishu. Uw oom regelde vervolgens uw vertrek uit Somalië met behulp van een mensensmokkelaar. Via uw moeder en uw oom vernam u dat intussen A.(...), de zoon van uw oom S.(...), door Al-Shabaab is vermoord. Tijdens hetzelfde incident werd ook uw vader door Al-Shabaab meegenomen. Na uw vertrek werd uw echtgenote eenmalig bedreigd door Al-Shabaab.

Op 20 mei 2024 verliet u Mogadishu en nam u met een vals rood paspoort, dat werd geregeld door de smokkelaar, het vliegtuig naar Turkije. U verbleef daar één dag in een luchthaven, waarna u het vliegtuig naar België nam. Op 24 mei 2024 diende u uw verzoek tot internationale bescherming in

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u een kopie voor van de toegestuurde brief van de NGO 'H.(...) R.(...) E.(...) C.(...)' en een kopie van de geboorteakte met bijgevoegd identiteitscertificaat afgegeven door het stadsbestuur van Mogadishu.

Op 24 juni 2025 heeft u ter monde van uw advocaat opmerkingen met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud opgestuurd.

U vreest gedood te worden door Al-Shabaab bij terugkeer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat er namelijk geen geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde problemen met Al-Shabaab ten gevolge van het verdelen van hulpgoederen van de ngo 'H.(...) R.(...) E.(...) C.(...)'.

In eerste instantie is het niet aannemelijk dat u plotseling de eindverantwoordelijke werd om de honderden hulpgoederen van de ngo persoonlijk te verdelen in de stad Booco. Zo kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij de verklaringen dat u nooit eerder contact heeft gehad met de programmacoördinator van de ngo 'H.(...) R.(...) E.(...) C.(...)' uit Beledweyne. U verklaart dat hij u opbelde met de vraag om goederen te verdelen, waarop u meteen zonder overleg met uw vader instemde met het verzoek. Dezelfde dag werd een formele brief van de ngo vanuit Beledweyne per bode naar Booco gezonden (CGVS, p. 19, 21, 22, 23). De enige connectie die u met de projectcoördinator heeft, is het feit dat zijn echtgenote een ex-leerlinge van u is. Bovendien werd u niet betaald voor deze blijkbaar levensgevaarlijke opdracht. Alles gebeurde namelijk vrijwillig (CGVS, p. 21).

Het is vervolgens opmerkelijk dat niet de programmacoördinator zelf, maar zijn echtgenote de brief naar uw woonplaats bracht. Gevraagd naar de redenen waarom zijn echtgenote en niet O.(...) naar Booco kwam, verklaart u dat hij een vrees had om naar Booco te komen. Niet alleen de coördinator maar ook 'de ngo was wel een beetje bang natuurlijk. Ze kunnen niet zomaar in Booco komen' (CGVS, p. 20). Zijn echtgenote reisde altijd terug naar Booco en is bekend met het dorp (CGVS, p. 23). Nog los van de gevaarlijke tocht van een overheidsgebied naar een door Al-Shabaab gecontroleerd gebied stelt de beschikbare informatie dat Al-Shabaab vrouwen verbiedt zich zonder mannelijke voogd op straat te begeven, laat staan een tocht van 40 à 50 kilometer af te leggen (zie document 1, blauwe map). Het is dan ook niet geloofwaardig dat uw ex-leerlinge deze tocht zou maken zonder haar echtgenoot of een andere begeleider. Overigens zou men u in die situatie ook helemaal niet nodig gehad hebben om de goederen te verdelen.

Daarenboven is het weinig aannemelijk dat uw ex-leerlinge haar leven op het spel zette om een brief af te geven, enkel en alleen om jullie samenwerking te bevestigen. De beslissing om de goederen te verdelen was immers telefonisch door u bevestigd en bijgevolg maakt dit de verzending van een brief formeel zinloos. Dat

de brief bovendien met naam van de programmacoördinator ondertekend is, doet verder vragen rijzen over de potentiële dreiging. Indien de coördinator daadwerkelijk dermate angstig is om in contact te komen met Al-Shabaab, is het niet logisch dat hij met naam en toenaam een brief naar een dorp dat door hen gecontroleerd wordt, opstuurt.

Deze brief is het enige bewijs dat u voorlegde, of toch een kopie ervan (zie document 1, groene map). Er dient opgemerkt worden dat aan een kopie, gelet op de manipuleerbaarheid van foto's en fotokopieën van documenten, geen bewijswaarde kan worden toegeschreven. Zoals hierboven reeds opgemerkt kan u trouwens ook geen zinnige reden geven waarom deze brief speciaal naar u gebracht werd, wat doet vermoeden dat ze werd opgesteld om uw asielprocedure kracht bij te zetten.

Volgens uw verklaringen kwamen de spullen clandestien toe in de lokale moskee al Huda te Booco via een kleine weg langs de rivier (CGVS, p. 25, 26). U verklaart dat deze weg gebruikt werd omdat Al-Shabaab enkel de grote weg controleert. Er is geen controle van Al-Shabaab omdat ze zich niet kunnen verstoppen langs de weg die jullie gebruikten (CGVS, p. 26).

U verklaart dus dat u hiermee een enorm risico nam. De mensen van de ngo konden niet zomaar naar het dorp komen uit angst voor Al-Shabaab (CGVS, p.20), wat hen er echter niet van weerhield om de goederen naar uw dorp te smokkelen via een weg waar Al-Shabaab doorgaans geen aanwezigheid heeft (CGVS, p.26). U had dit ook niet besproken met uw vader omdat u dacht dat hij bezwaar zou maken (CGVS, p.19). Het was voor u dus duidelijk dat er problemen zouden kunnen ontstaan vanuit Al-Shabaab. Het is dan ook zeer onlogisch dat u deze hulpgoederen vervolgens openlijk distribueerde in het dorp.

Het is ook niet aannemelijk in die omstandigheden dat de imam en de leerlingen zomaar zouden meehelpen om publiekelijk goederen over een dorp dat gecontroleerd wordt door Al-Shabaab te verdelen. Dat zij niet bang waren voor de mogelijke gevolgen daar u de eindverantwoordelijke zou zijn (CGVS, p.25), is niet aannemelijk. Volgens uw nicht N.(...) kwam de imam vervolgens weg met een waarschuwing. U heeft intussen wel vermoedens geuit dat de imam en de leerlingen mogelijks niet meer in leven zouden zijn (CGVS, p. 25). U geeft dus zelf aan dat iedereen van jullie zijn leven riskeerde. Dat u dan zo lichtzinnig dergelijke actie zou organiseren, en daarbij ook vlot werd geholpen door andere dorpelingen, is niet plausibel. Toch stelt u dat jullie onbezorgd en zonder problemen van 8 uur 's ochtends tot 4 uur in de namiddag alles succesvol konden verdelen over 150 personen. Jullie namen heel de dag de tijd om zeker te zijn dat iedereen in het dorp genoeg tijd had om op de hoogte te raken en langs te komen (CGVS, p. 21).

In tweede instantie heeft u de bedreigingen van Al-Shabaab niet aannemelijk gemaakt. Na het uitdelen van de goederen vond daags nadien één bedreiging door de terreurgroep plaats (CGVS, p. 19), waarop u meteen op aansporen van uw vader bent gevluht. Het is echter niet aannemelijk dat Al-Shabaab u pas na de verdeling zou beginnen te bedreigen. Immers, indien zij daadwerkelijk gekant zijn tegen de verdeling van de hulpgoederen is het weinig waarschijnlijk dat zij u pas bedreigden wanneer de goederen reeds verdeeld waren. Volgens u heeft Al-Shabaab al sinds begin 2024 weer de volledige controle over het dorp (CGVS, p.17), wat wil zeggen dat zij in staat zouden zijn om acties die ze afkeuren te stoppen. U past dit weliswaar even later aan nadat u geconfronteerd werd met de beschikbare informatie: u beweert dan plots dat Al-Shabaab "in het geheim" aanwezig is, en "op een andere manier" de controle uitoefent. Het is in elk geval niet realistisch dat zij u eerst bedreigden, en u zo de kans boden om te ontsnappen, indien zij u wilden berechten en straffen. Het is verder ook weinig geloofwaardig dat deze goederen een bedreiging zouden vormen voor de terreurbeweging. De hulpmiddelen bestonden namelijk uit verzorgingsproducten zoals 150 wasmiddelen, 200 maandverbanden en 300 tampons (CGVS, p. 21). Hoewel het Commissariaat-generaal niet ontkent dat humanitaire hulpverleners bedreigd, ontvoerd en vermoord worden door Al-Shabaab, gebeurt dit slechts indien het humanitaire werk niet acceptabel is voor de terreurbeweging en er vermoedens van spionage zijn. Humanitaire organisaties die opereren in door Al-Shabaab gecontroleerd gebied kunnen goedkeuring krijgen en hun werk verderzetten volgens de regels van Al-Shabaab (zie document 2 en 3, blauwe map). Hoewel er in 2023 en 2024 respectievelijk 47 en 67 incidenten met hulpverleners in geheel Somalië hebben plaatsgevonden (zie document 3, blauwe map), maakt de beschikbare informatie geen melding van ontvoeringen van ngo-medewerkers in Booco of het Bulo Burto district.

In derde instantie ondermijnen de veranderende en incoherente verklaringen rond cruciale aspecten van uw asielaanvraag de geloofwaardigheid hiervan. Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart de opdracht om de goederen van de ngo te verdelen op voorhand heeft besproken met uw vader (zie vragenlijst CGVS, DVZ), verklaart u expliciet tijdens het vrije relaas op het Commissariaat-generaal dat u deze taak niet heeft besproken met uw vader omdat u bang was voor zijn reactie. U vermoedde dat uw vader het zou afraden deze taak uit te voeren uit gevaar voor represailles van Al-Shabaab. Wanneer u reeds de spullen ontvangen had, heeft u dit pas met uw vader gedeeld (CGVS, p. 19). Naast deze opmerkelijke tegenstrijdigheid is het contra-intuïtief en niet logisch dat u deze taak niet eerder met uw vader heeft besproken. Uit uw verklaringen kan namelijk geconcludeerd worden dat u weldegelijk ten volste beseft welke gevaren Al-Shabaab kan inhouden. Zo is Al-Shabaab sinds 2005 aan de macht (CGVS, p. 17), werd uw vader meermaals bedreigd en werd u doorheen uw leven steeds gewaarschuwd door uw vader voor de terreurbeweging (CGVS, p. 19, 20). Daarenboven legt u driemaal veranderende verklaringen af met betrekking tot de hulpmiddelen. Zo verklaart u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u een brief van de organisatie Education Committee ontving waarin men vroeg om zeep en shampoo te verdelen over uw leerlingen (zie DVZ, vragenlijst CGVS). Op het Commissariaat-generaal verklaart u 150 wasmiddelen, 200 maandverbanden en 300 tampons ontvangen te

hebben om te verdelen over de lokale bewoners (CGVS, p. 21). De door u voorgelegde brief van de ngo stelt dan weer dat ze u verzoeken om 300 stukken zeep, 200 stukken shampoo en 300 tampons te verdelen (zie document 1, groene map).

Het is voorts weinig geloofwaardig dat u sinds uw vlucht uit Booco geen rechtstreeks contact meer heeft gehad met uw gezin en familie. Het enige contact dat u heeft, gebeurt via uw tante N.(...) uit Mogadishu. Wegens het slechte netwerk in Booco en de dreigingen van Al-Shabaab kan u geen contact met hen opnemen. Uw tante N.(...) heeft u tweemaal ingelicht over de situatie aldaar (CGVS, p. 10, 11, 19). Deze verklaringen zijn tegenstrijdig met deze bij de Dienst Vreemdelingenzaken waar u verklaart in contact te staan met uw familie via Snapchat (zie DVZ, p. 7).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclangeweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te

verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Hiraan te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Hiraan een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Al-Shabaab controleert grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 153 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (93). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab tegen de aanwezige veiligheidsdiensten en lokale clanmilities, intra- en interclangeweld en aanvallen van clanmilities tegen AS en de veiligheidsdiensten. Ook voeren de veiligheidsdiensten antiterreuracties uit tegen AS, registreert ACLED aanvallen van de veiligheidsdiensten tegen lokale (clan)milities en geweld waarbij enkel de veiligheidsdiensten betrokken zijn. AS is vooral verantwoordelijk voor het geweld onder de ACLED-categorie explosions/remote violence. De terreurgroep maakt hierbij gebruik van IED's, granaten en mortieren. De door ACLED geregistreerde 264 dodelijke slachtoffers zijn vooral soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties, een air/drone strike of interclanconflicten door conflicterend eigenaarschap over graaslanden en waterbronnen of clanwraak. In totaal noteert ACLED 17 burgerdoden voor deze verslagperiode op een totaal van 28 incidenten geregistreerd onder civilian targeting. De meeste burgers worden gedood door clangeweld, soms omwille van clanwraak of een geschil rond grondbezit of geld. AS-aanvallen maken 4 burgerdoden, het gaat om 2 IEDincidenten voor een theehuis, een granaataanval op een burgerwoning en een moordaanslag met een vuurwapen. Soldaten zijn verantwoordelijk voor de moord op 2 burgers om onbekende redenen. De meerderheid van de intern ontheemden die voornamelijk vluchtten omwille van overstromingen, hervestigt zich in binnen de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofdteermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Booco actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter

door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Booco. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u voorgelegde documenten veranderen bovenstaande appreciatie geenszins. Met betrekking tot de door u neergelegde geboorteakte en het identiteitscertificaat (zie document 2, groene map), uitgegeven door het stadsbestuur van Mogadishu op 18 februari 2025, merkt het CGVS op dat deze hoogstens een indicatie vormen voor uw identiteit en nationaliteit, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Ook de door u gemaakte opmerkingen op 24 juni 2025 veranderen deze appreciatie geenszins (zie document 3, groene map). Zij hebben immers betrekking op de verklaarde herkomst, omliggende dorpen en de rivier die bij Booco stroomt. Uw recente herkomst uit Booco is namelijk geen element dat het Commissariaat-generaal in twijfel trekt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoeker vraagt hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken toe aan zijn verzoekschrift.

2.2.2. Op 5 februari 2026 dient de verwerende partij een verweernota in.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in

artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd".*

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aangezien hij niet aannemelijk heeft gemaakt ten aanzien van zijn land een gegronde vrees voor vervolging te hebben, noch een reëel risico te lopen zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van verzoeker steunt op volgende motieven:

(i) het is niet aannemelijk dat verzoeker plotseling de eindverantwoordelijke werd om de honderden hulpgoederen van de NGO 'Hiiraan Regional Educational Committee' persoonlijk te verdelen in de stad Booco:

(a) het is onwaarschijnlijk dat verzoeker zonder voorafgaand contact of betaling, direct instemde met een levensgevaarlijke vrijwilligersopdracht op basis van slechts één telefoontje en een vage sociale connectie;

(b) het is opmerkelijk dat de echtgenote (en oud-leerling van verzoeker) van de programmacoördinator de brief alleen naar Booco bracht omdat Al-Shabaab vrouwen verbiedt zonder mannelijke begeleider over straat te gaan of lange afstanden af te leggen. Bovendien is het onlogisch dat de programmacoördinator te bang was om zelf naar het dorp te komen, terwijl hij zijn echtgenote wel het gevaarlijke traject van 50 kilometer liet afleggen om een brief te bezorgen voor een taak waarvoor verzoeker eigenlijk niet nodig was;

(c) het wordt ongeloofwaardig geacht dat deze vrouw haar leven riskeerde om enkel een brief te bezorgen die juridisch en praktisch zinloos was, aangezien de samenwerking al telefonisch was bevestigd. Ook rijst de vraag waarom een programmacoördinator die vreest voor Al-Shabaab, toch een officieel document met zijn volledige naam naar een door hen gecontroleerd gebied zou sturen. Bovendien is de brief slechts een kopie waar geen bewijswaarde aan kan worden gehecht;

(d) de verklaringen inzake de smokkel en distributie van de goederen zijn tegenstrijdig en ongeloofwaardig. Hoewel verzoeker stelt dat de goederen clandestien – hetgeen al wijst op een risico – werden aangevoerd om Al-Shabaab te ontwijken, werden ze vervolgens een dag lang openlijk in het dorp verdeeld onder 150 personen. Het is niet plausibel dat verzoeker en de dorpelingen (zoals de imam en leerlingen) zo lichtzinnig

hun leven riskeerden voor een actie waarvan de gevaren vooraf bekend waren, en dat zij vervolgens acht uur lang ongestoord konden werken in een door Al-Shabaab gecontroleerd gebied;

(ii) verzoeker heeft de bedreigingen van Al-Shabaab niet aannemelijk gemaakt. Het is ongeloofwaardig dat Al-Shabaab pas na de volledige distributie met bedreigingen kwam terwijl zij volgens verzoeker de controle over het dorp hadden en de actie dus direct hadden kunnen stoppen. Daarnaast betreft de verklaring over de geheime aanwezigheid van de terreurgroep een ongeloofwaardige aanpassing na confrontatie met feiten. Tot slot vormt de aard van de goederen (hygiëneproducten) geen logische bedreiging en zijn er in de regio geen meldingen van incidenten met hulpverleners die de specifieke vrees van verzoeker ondersteunen;

(iii) de geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt aangetast door veranderende en incoherente verklaringen over cruciale feiten. Zo verklaarde verzoeker eerder de opdracht wel met zijn vader te hebben besproken, om later te beweren dit uit angst te hebben verzwegen. Ook over de inhoud van de hulpgoederen legt verzoeker drie verschillende verklaringen af die niet stroken met de ingediende brief. Tot slot wordt gesteld dat het weinig geloofwaardig is dat verzoeker geen rechtstreeks contact meer heeft gehad met zijn gezin en familie (omwille van het slechte netwerk en de dreigingen door Al Shabaab) maar enkel via zijn tante in Mogadishu, terwijl hij bij de DVZ gezegd heeft in contact te staan met zijn familie via Snapchat;

(iv) er kan niet worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker laat na het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Hiraan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld;

(v) de neergelegde documenten kunnen de gedane appreciatie niet wijzigen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Somalië te worden vervolgd door Al-Shabaab als gevolg van zijn eenmalig vrijwilligerswerk voor de NGO '*Hiiraan Regional Educational Committee*' bij het verdelen van hulpgoederen.

2.3.4.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanhaalt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst heeft ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zijn.

2.3.4.3. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing betwist dat verzoeker de eindverantwoordelijkheid zou hebben gedragen voor de persoonlijke distributie van honderden hulpgoederen in Booco. Dit vloeit voort uit de onwaarschijnlijkheid dat verzoeker zonder voorafgaand contact of betaling, direct instemde met een levensgevaarlijke vrijwilligersopdracht op basis van slechts één telefoontje en een vage sociale connectie.

Ook rijst de vraag waarom een programmacoördinator die vreest voor Al-Shabaab, via zijn echtgenote (en oud-leerling van verzoeker) zonder mannelijke begeleider een officieel document met zijn volledige naam naar een door hen gecontroleerd gebied zou sturen. De verklaringen inzake de smokkel en distributie van de goederen zijn tegenstrijdig en ongeloofwaardig. Hoewel verzoeker stelt dat de goederen clandestien – hetgeen al wijst op een risico – werden aangevoerd om Al-Shabaab te ontwijken, werden ze vervolgens een dag lang openlijk in het dorp verdeeld onder 150 personen.

Verzoeker stelt dat hij nooit verklaarde een betaald contract te bezitten. Hij trad op als vrijwilliger en het risico dat verzoeker liep kwam voort uit de activiteiten die hij uitvoerde, niet uit het feit dat hij al dan niet betaald werd.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op omstandige en pertinente wijze wordt gemotiveerd waarom de verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn rol in de distributie van hulpgoederen niet geloofwaardig wordt geacht. In het bijzonder acht de Raad het, in navolging van verweerder, weinig aannemelijk dat verzoeker zonder voorafgaand persoonlijk contact of enige vorm van vergoeding en louter op basis van een beperkte telefonische interactie, de eindverantwoordelijkheid zou hebben gekregen over de distributie van hulpgoederen in een risicogebied. Van een dergelijke verantwoordelijkheid mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij wordt toevertrouwd aan een persoon met een duidelijk profiel en binnen een gestructureerd kader, hetgeen verzoeker niet aannemelijk maakt. De verklaringen van verzoeker, met name

dat de operatie enerzijds clandestien was en anderzijds dat de distributie openlijk plaatsvond zijn moeilijk met elkaar te verzoenen en ondermijnen de geloofwaardigheid van het relaas op een wezenlijk punt.

Zijn betoog dat hij als vrijwilliger optrad en dat het ontbreken van een betaling zijn verklaringen niet ongeloofwaardig maakt, volstaat niet om de vastgestelde onaannemelijkheden weg te nemen. Het is immers niet enkel het ontbreken van een vergoeding, maar de combinatie van factoren, waaronder de aard van de verantwoordelijkheid, het gebrek aan voorafgaand contact en de context van het beweerde risico, de verklaringen weinig aannemelijk maken. Bovendien merkt de Raad op dat de neergelegde brief slechts een kopie is waar geen bewijswaarde aan kan worden gehecht.

2.3.4.4. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing gesteld dat verzoeker de bedreigingen van Al-Shabaab niet aannemelijk heeft gemaakt. Het is ongeloofwaardig dat Al-Shabaab pas na de volledige distributie met bedreigingen kwam, terwijl zij volgens verzoeker de controle over het dorp hadden en de actie dus direct hadden kunnen stoppen. Daarnaast wordt de verklaring over de geheime aanwezigheid van de terreurgroep als een ongeloofwaardige aanpassing gezien na confrontatie met feiten. Tot slot wordt gesteld dat de aard van de goederen (hygiëneproducten) geen logische bedreiging vormde en dat er in de regio geen meldingen zijn van incidenten met hulpverleners die de specifieke vrees van verzoeker ondersteunen. Het is immers weinig geloofwaardig dat deze goederen een bedreiging zouden vormen voor de terreurbeweging. De hulpmiddelen bestonden namelijk uit verzorgingsproducten zoals 150 wasmiddelen, 200 maandverbanden en 300 tampons.

Verzoeker meent dat dit te wijten is aan een misverstand inzake de methoden die Al-Shabaab gebruikt nu zij niet altijd openlijk ingrijpen tijdens distributies van hulpgoederen maar in plaats daarvan distributies observeren, informatie verzamelen die dan wordt aangewend om later de personen die aan die distributies deelgenomen hebben, één voor één uit te schakelen. De Raad benadrukt dat verzoeker met dit betoog de onaannemelijkheden in zijn relaas niet rechtzet. Bij gebreke aan enig bewijsstuk of objectief landeninformatieverslag dat deze specifieke, 'geheime' werkwijze van Al-Shabaab in deze regio ondersteunt, blijft zijn betoog steken in loutere beweringen die de vastgestelde inconsistenties over de feitelijke gang van zaken niet kunnen wegnemen.

Verzoeker stelt verder dat hij nooit heeft gezegd dat het om 150 wasmiddelen ging. Hij zou 150 gezinnen hebben geholpen. De fout hierin is te wijten aan een verkeerde vertaling.

Wat betreft het betoog inzake een verkeerde vertaling benadrukt de Raad dat de taak van de tolk strikt omschreven is in een deontologische code die door de tolken voor akkoord moet worden ondertekend. De tolken hebben er aldus geen persoonlijk belang bij om de verklaringen van verzoekers niet of niet correct weer te geven. Hoe dan ook wijzigt deze aanpassing niets aan de pertinente beoordeling van verweerder, met name dat verzoeker meerdere tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande kernelementen van zijn vluchtrelaas. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat verzoeker wel degelijk op de vraag inzake hoeveel producten hij heeft ontvangen, '150 wasmiddelen' heeft geantwoord (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO), p. 21). Dat verzoeker aldus blijft volharden in zijn verklaringen, werkt louter in zijn nadeel. Behoudens de miscommunicatie die bovendien werd rechtgezet – en door verzoeker werd bevestigd – heeft verzoeker geen vertaalfouten of problemen inzake de vertaling vermeld (NPO, p. 28).

2.3.4.5. Tot slot merkt de commissaris-generaal op dat de geloofwaardigheid van verzoeker wordt aangetast door diverse tegenstrijdigheden over cruciale feiten. Zo verklaarde verzoeker eerder de opdracht wél met zijn vader te hebben besproken, om later te beweren dit uit angst te hebben verzwegen. Ook over de inhoud van de hulpgoederen legt verzoeker drie verschillende verklaringen af die niet stroken met de ingediende brief. De bewering dat verzoeker geen direct contact meer kan hebben met zijn familie is bovendien ongeloofwaardig, aangezien hij eerder aangaf via Snapchat met hen in verbinding te staan.

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de vermeende inconsistenties in de verklaringen van ondergeschikt belang zijn, dan wel voortvloeien uit misverstanden, interpretatieverschillen of onjuiste vertalingen.

De Raad stelt vast dat dit betoog het motief van verweerder niet weerlegt. Er wordt niet concreet aangetoond waar of op welke wijze de verklaringen zouden zijn beïnvloed door bovenvermelde redenen. De Raad herhaalt dat de taak van de tolk strikt omschreven is in een deontologische code die door de tolken voor akkoord moet worden ondertekend. De tolken hebben er aldus geen persoonlijk belang bij om de verklaringen van verzoekers niet of niet correct weer te geven.

In zoverre verzoeker stelt dat de persoonlijke onderhouden die worden afgenomen stressvol en traumatisch zijn en plaatsvinden in een voor de verzoeker onbekende omgeving, wijst de Raad erop dat stress en spanning tijdens interviews voor elke verzoeker gelden, nu elk verzoek om internationale bescherming

gepaard gaat met een bepaalde mate van stress. Verzoeker toont echter niet aan dat zijn geheugen zou zijn aangetast of dat hij geen accurate informatie kan geven over eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent de redenen die hebben geleid tot zijn vlucht, met name de problemen inzake zijn vermeend vrijwilligerswerk en de bedreigingen door Al-Shabaab.

Verzoeker wijt de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen aan het feit dat hem tijdens het eerste gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk werd gezegd dat hij kort en bondig diende te zijn en niet te veel details moest geven. Op het CGVS heeft hij nadien aanvullende details gegeven die ter verduidelijking waren van zijn verklaringen op de DVZ.

De Raad stelt vast dat verzoeker met dit betoog volhardt in zijn verklaringen en geen nieuwe elementen bijbrengt die de motivering van de bestreden beslissing in een ander daglicht kan plaatsen. De Raad wijst er in dit verband ook nog op dat de verzoeker om internationale bescherming bij de DVZ erop wordt gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoeker om internationale bescherming geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn vluchtmotieven te vermelden bij de DVZ. Er kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas zou hebben vermeld. Bovendien werden verzoekers verklaringen op de DVZ aan hem voorgelezen in het Somalisch en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf verzoeker te kennen dat het interview bij de DVZ goed was verlopen, dat zijn verklaringen in het Somalisch werden voorgelezen en dat alles correct was verlopen (NPO, p. 4)

Inzake het feit of verzoeker al dan niet via Snapchat contact had met zijn familie, stelt de Raad dat dit motief niet determinerend en overtuigend is. Kritiek op dit overtuigend motief kan dan ook niet leiden tot de vernietiging of hervorming van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker meent dat het CGVS nagelaten heeft een onderzoek uit te voeren met betrekking tot de activiteiten van verzoeker zoals het opnemen van contact met de NGO waarvoor verzoeker vrijwilligerswerk verrichtte of minstens alternatieve methoden diende te gebruiken, kan de Raad op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud slechts vaststellen dat verzoeker ruimschoots de tijd en gelegenheid heeft gehad om alle redenen uiteen te zetten die hem verhinderen om naar Somalië terug te keren. Verzoeker laat na in zijn verzoekschrift concreet aan te geven dat hij voor een NGO een sleutelrol zou hebben gespeeld en daardoor in het vizier is gekomen van Al-Shabaab. De Raad benadrukt nogmaals dat het aan verzoeker toekomt om dit vermoeden in concreto te weerleggen en dat het aldus niet opgaat de commissaris-generaal te verwijten geen onderzoek te hebben gevoerd.

2.3.4.6 Verzoeker stelt dat verweerder suggereert dat zijn angst niet ernstig genoeg was omdat het zijn eerste ervaring met een NGO was en hij voordien niet bedreigd werd door Al-Shabaab. Hij besloot te vluchten omdat zijn vader reeds getuige is geweest van verdwijningen en moordpartijen en mensen niet herhaaldelijk worden gewaarschuwd. Het feit dat hij kon vluchten vooraleer hij werd aangevallen, bewijst niet dat hij veilig was maar toont eerder aan dat hij tijdig het land kon verlaten.

Vooreerst dient in dit geval te worden gesteld dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben zij geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

De Raad wijst er bovendien op dat een verzoeker weliswaar niet hoeft af te wachten tot een dreiging zich werkelijk voltrekt, maar dat de feiten die aan de vrees ten grondslag liggen wel geloofwaardig moeten zijn. Deze vrees dient onderbouwd te worden met concrete gegevens en, waar mogelijk, met bewijskrachtige documenten. De stelling van verzoeker dat hij 'tijdig is gevlucht' kan dan ook niet dienen als rechtvaardiging voor een vrees die op zichzelf onvoldoende geloofwaardig is aangetoond.

2.3.4.7. Wat betreft het betoog van verzoeker dat er geen effectieve overheidsbescherming is in Somalië, dient te worden vastgesteld dat verzoeker, gelet op de motieven van de bestreden beslissing, niet aannemelijk heeft gemaakt dat Al-Shabaab hem daadwerkelijk heeft bedreigd. Bijgevolg is dit betoog, evenals het betoog inzake het niet hebben van een intern vluchtalternatief, niet dienstig.

2.3.4.8. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

2.3.5.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing en de verweernota, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de verweernota maakt de commissaris-generaal volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

“Wat betreft de veiligheidssituatie in Somalië en meer specifiek in de regio Hiraan, voegt verweerder aan onderhavige nota onderstaande recentere rapporten en analyse toe. Verweerder benadrukt dat de conclusie op basis van de nieuwe rapporten dezelfde blijft, namelijk dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan niet van dien aard is dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet:

UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org> ;

EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2025-10/2025_CG_Somalia.pdf of op <https://euaa.europa.eu/>;

EUAA Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation van mei 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20250526.pdf ;

EUAA Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments van 13 augustus 2025, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2025_08_EUAA_COI_Query_Response_Q24_Somalia_Major_political_security_and_humanitarian_developments.pdf ;

COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in mindere mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud niet het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTAMS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoeker afkomstig is.

Gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Hiraan te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Hiraan een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Al-Shabaab controleert grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Een tegenoffensief tegen al-Shabaab door Somalische regeringstroepen, samen met Macawisley (lokale clanmilities), in april 2023 was aanvankelijk veelbelovend maar liep later vertraging op door een gebrek aan troepen, logistieke problemen, clanconflicten en spanningen binnen de lokale administratie. In februari 2025 werd er melding gemaakt van hevige gevechten langs de Shabelle rivier. Tussen april en juli 2025 boekte al-Shabaab aanzienlijke winst in Hiraan, wat leidde tot toenemende lokale verontwaardiging over het onvermogen van de regering om de clanmilities te steunen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van september 2024 wordt de bevolking van Hiraan geschat op 504.816 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 153 geweldsincidenten in de regio

registreert, waaronder vooral battles (93). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab tegen de aanwezige veiligheidsdiensten en lokale clanmilities, intra- en interclangeweld en aanvallen van clanmilities tegen AS en de veiligheidsdiensten. Ook voeren de veiligheidsdiensten antiterreuracties uit tegen AS, registreert ACLED aanvallen van de veiligheidsdiensten tegen lokale (clan)milities en geweld waarbij enkel de veiligheidsdiensten betrokken zijn. AS is vooral verantwoordelijk voor het geweld onder de ACLED-categorie explosions/remote violence. De terreurgroep maakt hierbij gebruik van IED's, granaten en mortieren. De door ACLED geregistreerde 264 dodelijke slachtoffers zijn vooral soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties, een air/drone strike of interclanconflicten door conflicterend eigenaarschap over graaslanden en waterbronnen of clanwraak. In totaal noteert ACLED 17 burgerdoden voor deze verslagperiode op een totaal van 28 incidenten geregistreerd onder civilian targeting. De meeste burgers worden gedood door clangeweld, soms omwille van clanwraak of een geschil rond grondbezit of geld. AS-aanvallen maken 4 burgerdoden, het gaat om 2 IED incidenten voor een theehuis, een granaataanval op een burgerwoning en een moordaanslag met een vuurwapen. Soldaten zijn verantwoordelijk voor de moord op 2 burgers om onbekende redenen.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED in Hiraan van 1 april 2023 tot en met 31 juli 2025 567 veiligheidsincidenten registreert (gemiddeld 4,7 incidenten per week), met 1.740 dodelijke slachtoffers als gevolg (ongeveer 345 doden per 100.000 inwoners). Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 raakten ongeveer 10.500 personen ontheemd uit Hiraan vanwege het conflict en de onveiligheid.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Hiraan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

2.4 Verder meent verzoeker dat het CGVS heeft nagelaten om zijn persoonlijke omstandigheden die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan verhogen, cumulatief te beoordelen.

Verzoeker verwijst ter zake naar zijn afkomst uit een landelijk en slecht beschermd gebied, zijn profiel als leraar, zijn associatie met ngo gerelateerde hulpverlening en het geweld dat zijn familie reeds trof. Verzoeker benadrukt dat het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie stelt dat bij een hoog niveau van willekeurig geweld – zoals het geval is voor Hiraan – een lagere graad van individualisering volstaat.

Verweerder antwoordt vooreerst dat in de bestreden beslissing op goede gronden werd besloten dat de verklaarde eenmalige hulpbedeling door verzoeker in 2023 in naam van de ngo 'Hiiraan Regional Educational Committee' en de beweemde problemen die hij en zijn familie als gevolg daarvan zouden hebben ondervonden met al-Shabaab, niet geloofwaardig worden geacht. Wat betreft verzoeker zijn (vrijwilligers)werk als leerkracht, blijkt nergens uit zijn verklaringen dat hij hierdoor meer dan een ander burger in Hiraan zou worden getroffen door het willekeurig geweld. In het verzoekschrift wordt dit evenmin concreet geduid. Verzoeker maakte op geen enkel moment melding van problemen omwille van het geven van onderwijs in zijn omgeving (zie NPO CGVS, p.6-8). Er liggen evenmin andere concrete elementen voor die tot gevolg hebben dat verzoeker, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in zijn regio."

De Raad benadrukt dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de regio Hiraan verschillende factoren in ogenschouw werden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals de aanwezigheid van actoren van geweld; het aantal conflict gerelateerde incidenten; de intensiteit van deze incidenten; de aard van de gebruikte methodes en tactieken; de doelwitten die de partijen in het conflict beogen; het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld; de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of hun regio van herkomst te verlaten. De analyse van de veiligheidssituatie dient aldus als een geheel te worden gelezen. Deze elementen werden aldus terdege in rekening gebracht door de commissaris-generaal bij zijn voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van verzoeker.

De Raad treedt derhalve voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie in de verweernota, die gebaseerd is op actuele landeninformatie, bij.

2.3.5.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de

toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET